

Fra vores side er det hverken indirekte eller direkte accepteret, at eventuelle EU-forhandlinger om et nyt landbrugsbudget betyder, at man bare kan fortsætte uhindret. Det er en ny forhandling, og det handler om, hvad udgangspunktet skal være for de handelsrelationer, der skal være med udviklingslandene. Det er det centrale, og så må tidsfristerne afhænge af det, men det skal være hurtigst muligt. Det er svaret.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det hele efterhånden bliver meget, meget vanskeligt at forstå.

Først kommer Venstres ordfører og siger, at det ikke er Harbinson; hvad det er, kan vi ikke få at vide, men det er i hvert fald ikke Harbinson. Men så kommer Socialdemokratiets ordfører og siger om den samme vedtagelse, at den nærmest er noget, der går i retning af Harbinson. Af teksten fremgår der ingenting. Der er ingen, der vil kunne finde nogen vejledning i teksten, for teksten indeholder ingenting, og nu har vi to modstridende ordførerforklaringer.

Så siger hr. Claus Larsen-Jensen, at det ikke er nogen blankocheck. Men det er i hvert fald sådan, at alle de, der deltager i vedtagelse af den blankocheck, har hver sin fortolkning af den, som er i stik modstrid med de andres. Der kommer sikkert om lidt en ordførertale fra hr. Peter Skaarup, hvor vi får endnu en version.

Realiteten er jo, at til sidst kan udenrigsministeren tage den version, der passer ham i den givne situation. Det bekræfter udenrigsministeren nu, og det er jo flot.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Ja, man skulle være udenrigsminister med den vedtagelse.

Jeg vil godt følge op på det svar, hr. Claus Larsen-Jensen gav for lidt siden vedrørende Harbinsons forslag. Jeg kan selvfølgelig være enig i det, hr. Claus Larsen-Jensen siger, at det er klart, at det forslag også kan forbedres, for selvfølgelig kan det det. Men er det tænkeligt i relation til de forhandlinger, som pågår i EU, at det lige præcis bliver EU, der generelt set må forventes at forbedre Harbinson set med danske øjne?

Jeg tror, svaret er, at det bliver det ikke, og derfor kunne Danmark jo lige så godt melde ud nu og sige: Vi bakker op om Harbinsons forslag, for det er et godt grundlag, et godt udgangs-

punkt for forhandlingerne. Det kunne vi gøre i stedet for at få det til at se ud, som om EU nok kommer med noget, der er bedre, for det tvivler jeg meget på.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg vil sige, at jeg synes, det er stærkt betænkeligt, hvis udenrigsministeren nu bekræfter, at han har fået fuldstændig frie hænder til at fortolke denne vedtagelse, i og med at udenrigsministeren i eftermiddags talte om cremefarvede og bolsjestrubede bokse. Det vil nok skabe en del forvirring i forhandlingerne, og jeg tror ikke, det vil være et dynamisk element. Men der er åbentbart et flertal, der giver frie hænder til det.

Jeg vil gerne spørge hr. Claus Larsen-Jensen: Når nu vi er enige om, at EU's nuværende position er uacceptabel, hvad er det så, der skal til, for at Danmark lægger maksimalt pres på EU for at bevæge sig i retning af mere frihandel og afskaffelse af subsidierne? Tror hr. Claus Larsen-Jensen virkelig, at det er en vedtagelse af denne totalt indholdsløse karakter, der vil få EU til at sige: O.k., nu ser vi lyset, det skal gøres mere operationelt? Eller er sandheden i virkeligheden ikke, at det, der er afgørende for Socialdemokratiet, er at være med i et bredt flertal, og så er det mindre afgørende, hvad det flertal vedtager?

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil sige til hr. Jørn Jespersen, at det så sandelig er graden af indflydelse på indholdet af det, der skal komme ud af det i den sidste ende, der er afgørende. Men jeg vil også gerne have det brede flertal, der har været om WTO, og hvor SF faktisk også har været med i en række vedtagelser, men altså er stået af her på det sidste. Det beklager jeg, det synes jeg er ærgerligt, for det, der er hovedopgaven, er jo netop i fællesskab at fremme de hovedmål, der er indholdet i tingene.

Kl. 19.10

Det er klart, at hvis jeg havde siddet i udenrigsministerens stol, ville jeg selvfølgelig også have grinet og nikket. Selvfølgelig ville jeg have frie hænder, men der er jo ikke frie hænder her. Vedtagelsen udstikker nogle klare retningslinjer for, hvilken retning vi rent faktisk skal gå i.

Næste fase kommer, når vi kommer til konkretiseringen af, hvad det indholdsmæssigt skal medføre. Dette her er begyndelsen af et forløb, hvor vi skal mase massivt på på områderne. Jeg siger, og andre siger, at Harbinson kan udgøre et